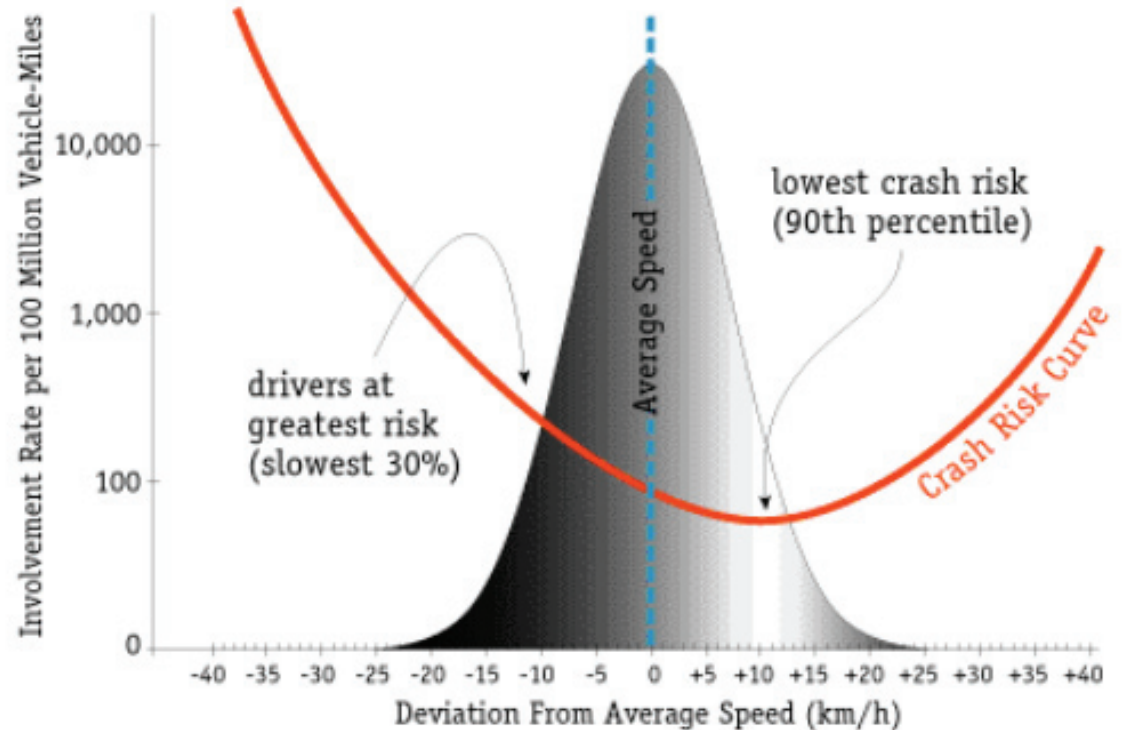

TÍÐARGREIN

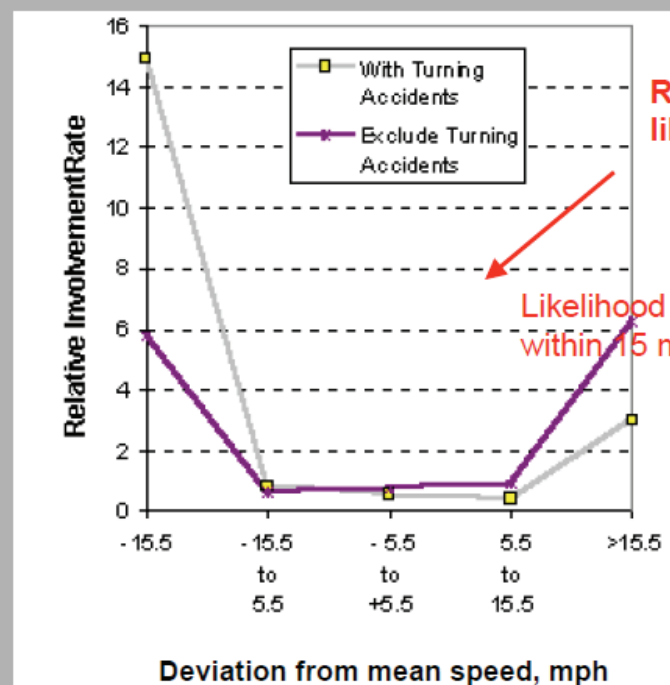
vit fáa

Mynd 1

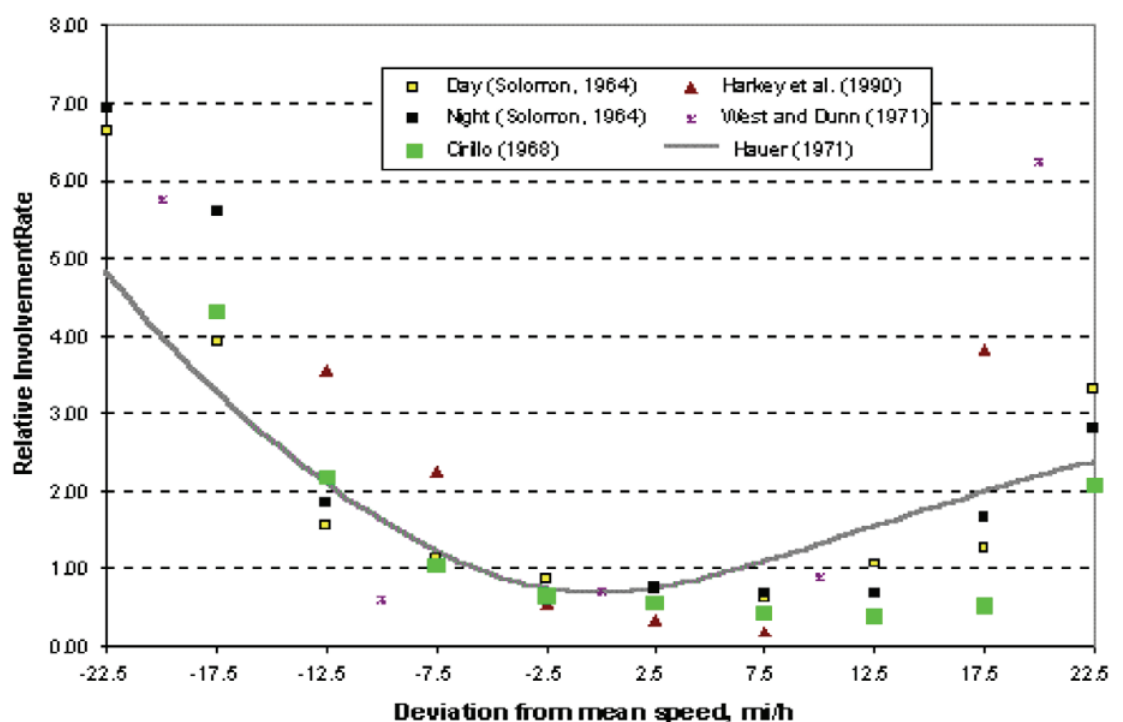

Mynd 2

West and Dunn speed curve

Mynd 3

kemur frá miðal – ekki at vand-in veksur tess skjótari tú koyrir. Standardfrávikíð sigur, hvussu langt tú ert frá miðal, og niðurstøðan hjá granskarunum West og Dunn er, at størsti vandi er at verða við í einum óhappi, um tú koyrir meira enn tvey standardfrávik frá miðalferðini. Hettar eru tey tvey prosentini, sum koyra spakuligast og skjótast (standardfrávik er enska hugtakið Standard Deviation).

Verða fleiri kanningar (Solomon, Cirillo, Hauer, Harkey og West/Dunn) settar inn í somu mynd, vísa hesar ein greiðan boðskap. Allar vísa ein U samanhag har sannlíkindini fyri einum óhappi minka jú nærri tú ert miðalferðini.

Sí mynd 3

Ferðslugranskari Harry Lahmann, Aalborg Universitet, sigur: “Ein vegur, har fólk koyra við ymiskari ferð, er meira vandamikil enn ein vegur, har fólk koyra við somu ferð.”

Granskari í “Adfærd og trafikpsykologi” á DTU Mette Møller, sigur “vit ferðandi tulka í stóran um, sjálva ferðsluna við støði í okkara egnu hugsan. Um ein stóru, beinur vegur er fyri framman, halda fólk at setta hámarksferðina er hópisleys og koyra skjótari enn hámarksferðin loyvur.”

Aðrar kanningar eru eisini, sum viðgera trupulleikan av at lastbilar og bussar koyra spakuligari á sama

vegastrekki sum persónbilar, men tað lata vit liggja hesaferð.

Niðurstøða

Umráðandi er at breiðka grundarlagið, tá vit taka avgerðir, og ekki bert hyggja einsíðugt.

Granskingin vísir at óansæð, um tú koyrir spakuligari ella skjótari enn miðal, so økist kjansurin fyri óhappi jú longri tú kemur frá miðal – ekki at vandin veksur tess skjótari tú koyrir.

Seta vit sjóneyka á ferðslutrygdina, er tað umráðandi at gera átøk soleiðis, at munurin á tí, ið koyrir skjótast og spakuligast, er so lítil sum gjørligt. Tá átøk verða gjørd, er eisini neyðugt at taka hædd fyri at tey, ið koyra bil, hugsa sjálvi. Virkar ein hámarksferð órimlig, eitt nú tí vegurin er “góður” at koyra á, koyra fleiri okkara skjótari enn mest loyvda ferð ásetur og harvið økist munurin á teimum, sum koyra spakuligast og skjótast, soleiðis økist kjansurin fyri óhappi. Økja vit hinvegin mest loyvdu ferð á sama vegastrekki, vilja tey, sum koyra skjótast, koyra spakuligari, og tey, sum koyra spakuliga, koyra skjótari (sambært Erik Mather danska politiið) og á tann hátt minkar munurin og váðin fyri óhappi.

Hettar er nakað, sum serfrøðingar og myndugleikar okkara muga hava í huga, tá tiltøk innan ferðslutrygd verða gjørd.